

Чапек Първи

най-развитият вселенски разум
с всеобхватни познания
и изумителна скромност

Пафуй Сянкайта, шпони
и троен агент

Чанек Първи – роботът пътешественик, който донесъл на планетата Кибеа древната земна мъдрост, бил отвлечен. Обгръщал го мрак, защото мръсна плетена качулка покривала главата му. Многобройни ноктести ръце придържали овързаното му тяло, а пъргави крачка го отнасяли в неизвестна посока.

– Как може такова нещо?! – възмутено протестирал Чанек. – Та аз имам права!

– Той каза, че имал права – колебливо се обадил някой.

– Глупости! – отвърнал заядливо груб глас. – Нищо такова няма. Нали го претърсихме!

– Не ме карайте да ви цитирам член седми, алинея трета от Международната конвенция за защита правата на роботите, подписана в Токио през 2158 година... – изтъкнал Чанек.

– Чу ли? Щял да цитира... нещо си там.

– Не му обръщай внимание. Само така си говори. Нали ги знаеш роботите...

– Ако веднага не ме освободите, ще сезирам прокуратурата! – отчаяно извикал Чанек.

– Олеле, той е готов на крайности – притеснил се един от похитителите.

– Стига вече! Ние нямаме... такава, хм, **клатура** – отсякъл грубиянът, който явно бил техният предводител.

– Не, не, той не каза това – услужливо се намесил трети глас. – Май беше „**клавиатура**“... или „**квадратура**“. Уф, и аз не чух много добре.

– Млъквайте всички! И това нямаме!

Нищо не може да „визира“.

– Не да „визира“, щял да „**сезира матурата**“.

– **Млък, де!**

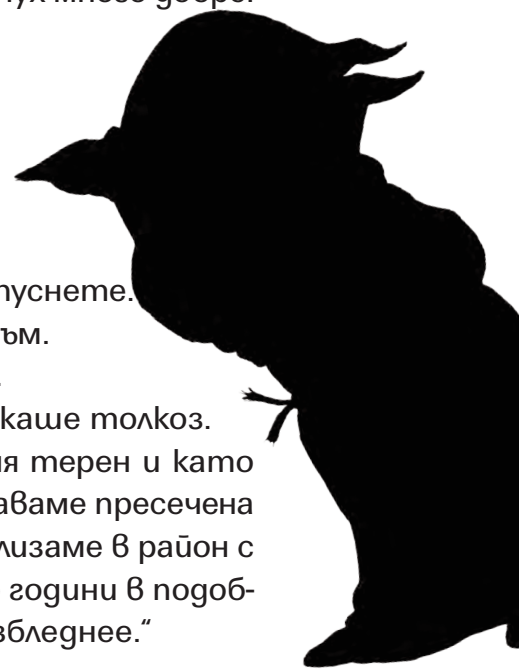
Чанек решил да уведоми своите похитители, че все пак не мъкнат чувал с картофи.

– Може ли поне да внимавате? Накрая ще ме изпуснете. Очаквам да проявите малко повече професионализъм.

– Ама, че е досаден – оплаквали се съществата.

– Че и тежък отгоре на всичко. Поне да не мрънкаше толкоз.

Сензорите на Чанек успели да сканират околния терен и като умел навигатор той не спирал да нарежда: „Наближаваме пресечена местност. Моля, имайте го предвид!“ или пък: „Навлизаме в район с много висока киселинност на въздуха. Само няколко години в подобна среда и наситеният цвят на панелите ми ще избледнее.“

Всичко това продължило дни наред. Похитителите били толкова изнемощели и нервни, че не обявили стачка само защото се бояли от своя суров главатар.

– **Дали не можем да върнем този робот?** – чудели се извънземните.

– Ако смятате да правите нещо подобно, настоявам да ми осигурите по-комфортен транспорт – тутакси се обадил Чапек. – Вижте, **аз съм свикнал на известни удобства**, и честно казано, настоящата акция не отговаря на предписанията за...

– **Млъкни, да ти ръждясат тенекиите дано!** – скастрил го водачът.

– **Затова** също са нужни определени условия, които не са налични, но и в настоящия момент имам много забележки. Ако ми предоставите формуляр за обратна връзка, ще напиша доста негативни коментари по отношение на това отвлечение, които очаквам да вземете под внимание следващия път, защото...

– **Стигнахме!** – облекчено обявил един от похитителите.

– **Най-сетне!** – тихичко си шушукали колегите му по нещастие. – Изглеждало, че този ужас никога няма да свърши.

– **Оставете го там!**

Когато го развързали, Чапек видял, че се намира в кръгла колиба, изградена от дървени трупи. Срещу него стояли неколцина от извънземните му похитители – изпосталели и гладни, с провиснали уши. Наблюдавали го с изцъклени и любопитни погледи. Напред пристъпил техният водач, който носел одежди от лъскав черен плат. Главата му била покрита с качулка, а изпод нея надничала киселата му физиономия.

– Аз съм Пафуї Сянката – представил се той. – И отговарям за шпионските работи.

малък тръбоклюн
пършивец

Пафуї Сянката,
който отговаря
за шпионските работи

– **Аз съм Чапек Първи** – отвърнал роботът, – най-развитият вселенски разум. Съчетавам всеобхватни познания във всички области на науката с изумителна скромност и атрактивна модерна външност. **Мога ли да попитам какво правя тук?**

– Никакви въпроси – отсякъл Пафуї Сянката. – **Това е държавна тайна.**

– Защо да е държавна тайна?! И за кои тайни служби точно работиш, уважаеми?

– Ъ? – измънкал неуверено шпионинът, а после се ядосал и започнал да подскача гневно. – И това е тайна! **Всичко е тайна!** Омръзна ми от тия глупости! Докога ще се разправам с теб?! **Твоята работа е да трепериш от страх в ъгъла като всяка нормална и възпитана жертва на отвличане.** Ясно ли е?

Тогава Чапек си преправил гласа, очите му проблеснали и властно изрекъл:

– Вие смутихте моя покой, окаяни смъртни! Отминалите векове помнят и други подобни набези в убежищата на великите владетели. Знаете ли какво очаква такива като вас?

Ъ?
Докога ще се разправам с теб?

Внезапно пред смаяните погледи на извънземните, в задушния въздух на колибата затрептели цветни холограмни образи, които разказвали история от миналото на Земята.

ЛОНДОН, 1922 ГОДИНА. В ИМЕНИЕТО НА ЛОРД КАРНАРВЪН.

ЕГИПЕТ, ДОЛИНАТА НА ЦАРЕТЕ. МЕСЕЦ ПО-РАНО.

* КАРТУШ – ОВАЛЪТ, КОЙТО ОГГРАЖДА ИМЕТО НА ФАРАОНА ПРИ ИЗПИСВАНЕТО МУ

ПОСЛЕДНАТА
ГРОБНИЦА В ДОЛИНАТА
НА ЦАРЕТЕ Е
ДОЛУ.

ДАЛИ Е
ОГРАБЕНА КАТО
ВСИЧКИ ДРУГИ?

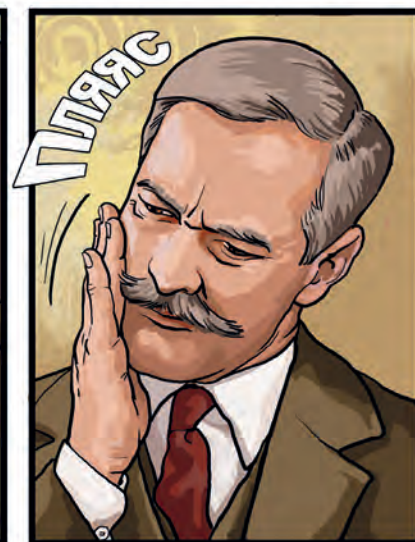

НЕ Е
ОГРАБЕНА!

ЧУДЕСА!
Ах!
НЕВЕРОЯТНО!

ПЪРВИ СМЕ!

СТАЯТА БИЛА ПЪЛНА
И БОГАТО УКРАСЕНА,
НО НЯМАЛО САРКОФАГ.

ЕГИПЕТ, 1925 ГОДИНА

